Súd:	Okresný súd Komárno
Spisová značka:	6C/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4213203612
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mário Pivarči
ECLI:	ECLI:SK:OSKN:2019:4213203612.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom JUDr. Máriom Pivarčim, v právnej veci žalobkyne: J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/X, XXX XX N. Y., proti žalovanému: 1/ K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N.Á.U.G. XXX/XX, XXX XX X., zastúpenému Mgr. Matejom Csenkym, advokátom so sídlom Dolné bašty 2, 917 01 Trnava, a 2/ J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XXX, XXX XX Y. R., zastúpenému JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom so sídlom Nám. SNP 70/36, 960 01 Zvolen, za účasti intervenienta na strane žalovaného 2/: AXA poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Kolárska 6, 811 06 Bratislava, IČO: 36 857 521, zastúpeného CLS Čavojský & Partners, s.r.o., advokátskou spoločnosťou so sídlom Zochova 6-8, 811 03 Bratislava o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie voči žalovanému 2/ z a s t a v u j e.

II. Žalovaný 1/ je p o v i n n ý žalobkyni zaplatiť náhradu za nemajetkovú ujmu v sume 10.000,- € do 5 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobkyňa m á voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 53,72 %.

IV. Žalovaný 2/ a intervenient m á voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa doručila súdu prvej inštancie dňa 21.02.2013 žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd žalovaného 1/ zaviazal zaplatiť jej titulom škody sumu 3.010,41 € spolu s príslušenstvom, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy v sume 100.000 € spolu s príslušenstvom, a to na tom skutkovom základe, že žalovaný 1/ dňa 25.09.2010 ako vodič osobného motorového vozidla zn. B. E. EČ: X jazdiac na južnej diaľnici A2 smerom do T. nevenoval náležitú pozornosť a sústredenosť cestnej premávke, najmä jazdením zvýšenou rýchlosťou za tmy a silného dažďa a s príliš nízkou hĺbkou dezénu predmetných pneumatík, v pravotočivej zákrute zišiel s vozidlom z cesty, vozidlo sa v cestnej priekope prevrátilo a zastavilo sa ležiac na streche, a tak za obzvlášť nebezpečných okolností z nedbanlivosti spôsobil smrť spolujazdca M. R., nar. XX.XX.XXXX (Y.), ktorý utrpel zlomenie väzu. Za tento čin bol žalovaný 1/ odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a na peňažný trest vo výške 480 € s náhradných trestom odňatia slobody vo výmere 60 dní. Žalobkyňa si uplatnila náhradu škody, pozostávajúcej zo sumy 2.400 € ako nákladov za pomník, zo sumy 190,71 € predstavujúcej náklady za cintorínske služby, zo sumy 270,86 € náklady za truhlu a služby s tým spojené, zo sumy 118,50 € poplatok za hrobové miesto a zo sumy 30,34 € ako cenu za kyticu. Okrem toho si uplatnila aj náhradu nemajetkovej ujmy v sume 100.000 €.

2. Uznesením č. k. 6C/55/2013-87 zo dňa 13.01.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.02.2014 bol pripustený vedľajší účastník na strane žalovaného a to AXA pojišťovňa, a.s., IČO: 36 857 521, pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom Kolárska 6, 812 64 Bratislava, ktorý po zmene právneho predpisu spĺňal podmienky intervenienta podľa § 81 a nasl. Civilného sporového poriadku.

3. Uznesením č. k. 6C/55/2013-102 zo dňa 05.06.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.07.2014 súd pripustil, aby do konania vstúpil žalovaný 2/ a rovnako tak pripustil zmenu žaloby, na základe ktorej mali byť žalovaní 1/ a 2/ povinní nahradiť žalobkyni škodu, nemajetkovú ujmu a rovnako tak trovy konania.

4. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6C/55/2013-176 zo dňa 19.04.2016 rozhodol, že žalobu o zaplatenie škody v sume 3.010,41 € s príslušenstvom zamietol, žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu v sume 10.000 € do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy zamietol. Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom najmä na ustanovenia § 11, § 13, § 100, § 101, § 106 ods. 1 a 2, § 420 ods. 1, 3, § 427, § 428, a § 853 Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd nerozhodol s odkazom na ustanovenie § 151 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, účinného do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“). Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní posudzoval námietku premlčania vznesenú žalovanými 1/, 2/, ktorú vyhodnotil ako dôvodnú. Súd v tejto veci začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby počítal odo dňa nasledujúceho po pohrebe syna žalobkyne, pretože najneskôr v tento deň sa žalobkyňa dozvedela o približnej výške škody ako aj o tom, kto za túto škodu zodpovedá. Pohreb bol dňa 01.10.2010, preto premlčacia doba subjektívna na uplatnenie práva na náhradu škody začala plynúť od 02.10.2010 a uplynula dňa 02.10.2012. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 21.02.2013, stalo sa tak po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Námietku premlčania pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože pri tomto nároku ide o osobné právo majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote (§ 101 OZ). V tejto veci k neoprávnenému zásahu došlo dňa 25.09.2010, teda momentom smrti syna žalobkyne, ktorá mohla svoje právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vykonať prvýkrát 26.09.2010. Od tohto dňa začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá skončila 26.09.2013, žaloba bola podaná na súd dňa 21.02.2013, teda pred uplynutím premlčacej doby. Žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy súd čo do základu považoval za dôvodnú. K výške náhrady nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie uviedol, že tú určil v súlade s ustanovením § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/ do výroku o povinnosti zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne so žalovaným 2/ nemajetkovú ujmu v sume 10.000 € a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaný 2/, a to proti výroku o uložení povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 €, pričom navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k podaným odvolaniam navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K podaným odvolaniam sa vyjadril aj intervenient na strane žalovaného 1/, ktorý navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k 7Co/35-36/2017-275 zo dňa 10.09.2018 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom a treťom výroku o zamietnutí časti žaloby v dôsledku absencie odvolania žalobkyne nadobudol právoplatnosť. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil plynutie premlčania voči žalovaným 1/ a 2/ s tým, že žaloba žalobkyne bola podaná pred uplynutím premlčacej doby voči každému z nich. U žalovaného 2/ totiž premlčacia doba začala plynúť dňa 26.09.2010 a uplynula 26.09.2013, avšak žalobkyňa si nárok voči žalovanému 2/ uplatnila až podaním návrhu na pripustenie účastníka do konania zo dňa 28.04.2014, t. j. po uplynutí premlčacej doby. Námietku v odvolaní žalovaného 2/ týkajúcu sa nesprávneho posúdenia premlčania vo vzťahu k nemu odvolací súd považoval za opodstatnenú. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nedostatočne zdôvodnil svoje rozhodnutie v tomto smere a obaja žalovaní namietali nedostatok dôvodov vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku, ktorým boli obaja

zaviazaní spoločne a nerozdielne, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súdu prvej inštancie uložil povinnosť vec opätovne prejednať na podklade nového procesného predpisu a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom svoje nové rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo dostatočne presvedčivé. V novom rozhodnutí rozhodne zároveň aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

7. Žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 25.10.2018 doručenom súdu dňa 02.11.2018 vzala žalobu voči žalovanému 2/ späť a to s poukazom na uznesenie odvolacieho súdu č. k 7Co/35-36/2017-275 zo dňa 10.09.2018, z dôvodu, že uplatňovaný nárok je voči žalovanému 2/ premlčaný. Žiadala, aby súd žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom nemajetkovej ujmy sumu 100.000,- € s 8,75% úrokom z omeškania od 01.03.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnila trovy konania.

8. Intervenient vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 05.08.2019 vzniesol námietku premlčania, pričom poukázal na to, že žaloba bola podaná po márnom uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Pokiaľ za danej procesnej situácie žalobca zmenil žalobu a požaduje (hoc aj len voči žalovanému v 1. rade) zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- €, nemožno takýto procesný postup považovať za nič iné, ako za nový návrh, s ktorým sa spája "nové" spočívanie premlčacích lehôt. Taktiež uviedol, že čo do nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 90.000,- €, sa jedná o vec právoplatne rozhodnutú (res iudicata). V dôsledku takéhoto nového uplatnenia nároku žalobcu voči žalovanému 1/, ako aj s ohľadom na dátum dopravnej nehody, pri ktorej bol usmrtený Y. (XX.X.XXXX), je zrejmé, že tento nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je premlčaný.

9. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení zo dňa 15.08.2019 uviedol, že žalovaný 1/ žiada v konaní vykonať vypočutie p. O.. Žalovaný naďalej nepovažoval za spornú otázku premlčania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, rovnako tak nepovažoval za spornú tú skutočnosť, že jeho pasívna legitimácia je daná všeobecným ustanovením § 420 Občianskeho zákonníka. Za spornú žalovaný naďalej považoval dôvodnosť uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, relevantné preukázanie tohto nároku a v neposlednom rade neprimeranú výšku uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Vo vzťahu k výške uplatneného nároku na náhradu škody žalovaný uviedol, že žalobkyňou uplatňovaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch je v kontexte štandardnej judikatúry neprimerane vysoká. Uviedol, že žalobkyňa v doterajšom konaní neuniesla dôkazné bremeno a túto výšku nemajetkovej ujmy žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala a nezdôvodnila. Ďalej uviedol, že v danom prípade by mal byť zaviazaný k náhrade nemajetkovej ujmy práve intervenient, teda nie žalovaný. Zároveň uviedol, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby voči žalovanému 2/. Za vážne dôvody podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia považuje skutočnosť, že to bol práve žalovaný 2/, ktorý mal s intervenientom uzatvorenú zmluvu o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla.

10. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 30.08.2019 uviedol, že v zásade súhlasí so späťvzatím návrhu žalobkyne na pripustenie žalovaného 2/ J. do konania (majúcim povahu späťvzatia žalobného návrhu voči žalovanému 2/) vedeného Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 6C/55/2013. Žalovaný 2/ nesúhlasil s tvrdeniami a návrhom žalobkyne týkajúcim sa nepriznania náhrady trov konania žalovanému 2/.

11. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 23.09.2019, doručenom súdu dňa 25.09.2019 uviedla, že žaloba smeruje len proti žalovanému 1/ a uviedla, že mení svoje stanovisko zo dňa 25.10.2019 tak, že žiada, aby súd pokračoval v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu a ohľadne nemajetkovej ujmy 10.000,- €, keďže vo zvyšku súd žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy s príslušenstvom právoplatne zamietol.

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 05.11.2019, na ktorom žalovaná uviedla, že každý si vie predstaviť, kto má rodinu aké to je, keď jej zomrel manžel a tri roky na to aj syn. Listiny, ktoré odo nej žiadala AXA poisťovňa (intervenient) si musela zabezpečovať po svojej osi, sama. Obrátila sa na svojho zástupcu, aby jej pomohol. Uviedla, že je z toho unavená, roky prešli, zaslúži si odškodnenie, má už iba dcéru. Stratila robotu, má ťažký život.

13. Zástupca žalovaného 1/ uviedol, že sa v plnom rozsahu sa pridržiava všetkých doterajších vyjadrení, predovšetkým poukázal na vyjadrenie zo dňa 15.08.2019. Je toho názoru, že v doterajšom konaní nebolo dostatočne preukázané, že by žalobkyni vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- €. Žalovaný v 1/ si uvedomuje zložitosť situácie pre žalobkyňu, rovnako aj žalovaný v 1/ stratil svojho blízkeho kamaráta, avšak je potrebné poukázať na to, že v doterajšom konaní nebola zo strany žalobkyne preukázaná relevantným spôsobom intenzita zásahu do jej osobnostných práv. Nad rámec toho, čo bolo doposiaľ uvedené by som chcel poukázať na osobne a majetkové pomery žalovaného 1/. Predložil súdu súhrn príjmov a výdavkov žalovaného 1/ ako aj lekársky nález vo vzťahu k jeho 2 ročnému synovi, ktorému bol diagnostikovaný angelmanov syndróm, čo je nezvyčajné ochorenie v rámci SR. V súvislosti s týmto má žalovaný 1/ nemalé náklady - považoval za potrebné v prípade vyhovenia žaloby aby mal súd aj tieto informácie, nakoľko nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- € aj vzhľadom na tieto okolnosti považuje žalovaný 1/ za neprimerané. Záverom naďalej zotrval na stanovisku, že v danom prípade je pasívne legitimovaná aj AXA a teda v prípade priznania nároku by mala byť zaviazaná aj teda k náhrade nemajetkovej ujmy.

14. Zástupca žalovaného 2/ uviedol, že žalobkyňa zobrala voči žalovanému 2/ žalobu späť v celom rozsahu. Zastal právny názor, že žalobkyňa zobrala voči žalovanému 2/ žalobný návrh v celosti, preto bolo možné konanie voči žalovanému 2/ zastaviť uznesením aj pred rozhodnutím vo veci samej. Vo veci žalovaný 2/ vyjadril súhlas so späťvzatím, takže aj táto procesná podmienka bola splnená a pokiaľ ide o nesúhlas žalovaného 1/, tak takéto vyjadrenie nie je relevantné a nie je účinné, pretože späťvzatie žaloby sa netýka žalovaného 1/ a preto takéto súhlasné alebo nesúhlasné vyjadrenie nie je právne účinné a v tomto smere poukázal na uznesenie NS SR z 28.06.2012, sp.zn. 4MCdO16/2011, ako aj na judikát R32/2004. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd návrhu na späťvzatie žaloby voči žalovanému 2/ vyhovel a aby v súlade s ustanovením § 145 ods. 1 konanie voči žalovanému 2/ zastavil a rozhodol, že žalovaný 2/ má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

15. Zástupca intervenienta uviedol, že AXA poisťovňa nie je stranou v tomto spore. Nie je preto možné zaviazať ju v tomto konaní k poskytnutiu náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyni tak, ako to navrhol právny zástupca žalovaného 1/. Vzhľadom na skutočnosť, že voči meritórnemu rozsudku súdu 1.stupňa žalobkyňa odvolanie nepodala, odvolanie podal žalovaný 1/ a 2/ a to v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- € je zrejmé, že tento spor sa týka nároku žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 0 - 10.000,- €. Pokiaľ napriek uvedenému žalobkyňa vo svojom podaní z októbra 2018 navrhla zaviazať žalovaného 1/ k úhrade nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- € s príslušenstvom mal za to, že pristúpila k zmene žalobného petitu. A z tohto dôvodu intervenient vzniesol námietku premlčania. Pokiaľ by súd vzhliadol takúto námietku ako nedôvodnú, intervenient má za to, že zo strany žalobkyne nebolo preukázané naplnenie všetkých požiadaviek potrebných na preukázanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Vo zvyšku sa pridržiavala všetkých písomných podaní. Navrhla teda žalobu zamietnuť a priznať intervenientovi náhradu trov konania.

16. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi založenými v spise a to úmrtným listom M. zo dňa 05.11.2010 na č.l. 6, Zmluvou o nájme hrobového miesta zo dňa 01.10.2010 v znení Dodatku č. 1 k zmluve zo dňa 01.10.2010 na č. l. 10 - 12, Faktúrou č. 148/2010 za poskytnutie cintorínskych služieb zo dňa 01.10.2010, Dodacím listom zo dňa 294/2010 a 295/2010 zo dňa 01.10.2010, Zmluvou o dielo a Faktúrou č. 20110219 a Faktúrou č. 20110636 na č.l. 21-24, Protokolárnym zápisom a skráteným rozsudkom Krajinského súdu Wiener Neustadt na č.l. 30-32, Poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXX na č. l. 74-77, čiastočným späťvzatím žaloby a zmenou žaloby zo dňa 25.10.2018 na č. l. 295, vyjadrením žalobkyne zo dňa 23.09.2019 na č. l. 366 a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

17. M. nar. XX.XX.XXXX, syn žalobkyne, dňa XX.XX.XXXX cestoval spolu so žalovaným 1/ v motorovom vozidle žalovaného 2/ zn. T. s EČ: X ktoré motorové vozidlo viedol žalovaný X/. Na južnej diaľnici A2 v Rakúskej republike smerom do T. došlo k dopravnej nehode, pri ktorej M. R. utrpel zlomenie väzu. Rozsudkom Krajinského súdu Wiener Neustadt č. 43HV 15/11y zo dňa 07.07.2011 bol žalovaný 1/ odsúdený za prečin usmrtenia z nedbanlivosti za obzvlášť nebezpečných okolností v zmysle § 81 ods. 1 Trestného zákonníka, pričom skutková podstata tohto prečinu bola v rozsudku vymedzená tak, že: „K. J. je vinný, že dňa XX.XX.XXXX v W. ako vodič osobného motorového vozidla T. EČ: X jazdiac na južnej diaľnici A2 smerom do T., nevenoval náležitú pozornosť a sústredenosť cestnej premávke, najmä jazdením zvýšenou rýchlosťou za tmy a za silného dažďa a s príliš nízkou hĺbkou dezénu predných pneumatík a preto v pravotočivej zákrute zišiel s vozidlom z cesty, vozidlo sa v cestnej priekope prevrátilo

a zastavilo ležiac na streche, a tak za obzvlášť nebezpečných okolností z nedbanlivosti spôsobil smrť M. R., ktorý utrpel zlomeninu väzu. “

18. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd žalovaného 1/ zaviazal zaplatiť jej zaplatiť titulom škody sumu 3.010,41 € s príslušenstvom, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy v sume 100.000 € spolu s príslušenstvom. Do konania bol pripustený vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý pre účely ďalšieho spĺňal podmienky intervenienta podľa § 81 a nasl. CSP. Súd ďalej v konaní pripustil, aby do konania vstúpil žalovaný 2/ a rovnako tak pripustil zmenu žaloby, na základe ktorej mali byť žalovaní 1/ a 2/ povinní nahradiť škodu a nemajetkovú ujmu a rovnako tak trovy konania. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6C/55/2013-176 zo dňa 19.04.2016 zamietol žalobu o zaplatenie škody v sume 3.010,41 € s príslušenstvom, žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu v sume 10.000 € do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy zamietol. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7Co/35-36/2017-275 zo dňa 10.09.2018 rozhodol, že výrok o povinnosti žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu v sume 10.000,- € zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z obsahu následných podaní vyplynulo, že žalobkyňa žiada, aby súd pokračoval v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu a žalovaného 1/ zaviazal nahradiť jej nemajetkovú ujmu 10.000,-€, keďže vo zvyšku súd žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy s príslušenstvom bola žaloba právoplatne zamietnutá.

19. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občianskeho zákonníka), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

20. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

21. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch

22. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

23. Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

24. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

25. Podľa § 145 ods. 1 až 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

26. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

27. V zmysle § 145 ods. 1 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP, súd konanie voči žalovanému 2/ zastavil, keďže zo strany žalobkyne došlo k späťvzatiu žaloby voči žalovanému 2/. Nesúhlas žalovaného 1/ so zastavením konania spočívajúci v dôvode, že k náhrade nemajetkovej ujmy by mal byť zaviazaný intervenient, ktorého povinnosť sa odvodzuje od zmluvného vzťahu so žalovaným 2/, a bolo by vhodné a žiaduce, aby žalovaný 2/ naďalej v predmetnom spore vystupoval, súd nepovažoval za vážny dôvod, pre ktorý by konanie vo vzťahu k žalovanému 2/ zastaviť nemal. Ako vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu v tejto veci, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, žalobca si vo všeobecnosti môže vybrať, či náhradu nemajetkovej ujmy bude požadovať len od škodcu, ktorým je v tomto prípade žalovaný

1/, resp. aj od prevádzateľa motorového vozidla (žalovaného 2/), alebo aj od poisťovne v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení. Tvrdenia žalovaného 1/ preto s prihliadnutím na skutkové a právne špecifiká prípadu ako aj rozhodnutie vyššej súdnej autority, súd nepovažoval za tak závažné, že by zakladali dôvod pre nepripustenie späťvzatia žaloby voči žalovanému 2/. Na základe uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

28. Po zrušení a vrátení veci súdu prvej inštancie bolo povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa premlčaním nároku žalobkyne vo vzťahu k žalovanému 2/. Nakoľko žalobkyňa vzala žalobu voči žalovanému 2/ späť, pričom súd konanie voči žalovanému 2/ zastavil, predmetom opätovného konania pred súdom prvej inštancie bol nárok žalobkyne voči žalovanému 1/ na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- €. Výrok o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie škody ako aj v časti o zamietnutí nároku na náhradu nemajetkovej ujmy prevyšujúcej 10.000,- € nadobudol právoplatnosť, predmetom opätovného konania pred súdom prvej inštancie bol nárok žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- €.

29. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 15.08.2019 uviedol, že nepovažuje za spornú otázku premlčania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, rovnako tak nepovažuje za spornú tú skutočnosť, že jeho pasívna legitimácia je daná všeobecným ustanovením § 420 Občianskeho zákonníka. Za spornú žalovaný naďalej považuje dôvodnosť uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy (či boli skutočne splnené podmienky splnenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka), relevantné preukázanie tohto nároku a v neposlednom rade neprimeranú výšku uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.

30. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je nielen zistenie, že žalobca je fyzickou osobou, ktorej osobnostné práva boli porušené alebo ohrozené, ale rovnako tiež zistenie, že žalovaný sa dopustil toho konania, ktoré žalobca v konaní skutkovo vymedzoval a považoval za zásah do jeho chránených osobnostných práv. Spôsobenie úmrtia člena rodiny je neoprávneným zásahom do súkromia členov rodiny a primeraným zadosťučinením je v tomto prípade i náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Nárok fyzickej osoby na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemá povahu škody, spočívajúcej v zmenšení majetku poškodeného (§ 420 Občianskeho zákonníka), ale v tomto prípade ide o tzv. morálnu škodu, ktorá nie je pojmom záväzkového práva. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je jedným z niekoľkých relatívne samostatných prostriedkov ochrany práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Vzniká vtedy, keď morálna satisfakcia ako čisto osobné právo na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nepostačuje. Jednotlivec sa môže domáhať náhrady za nemateriálnu ujmu spočívajúcu v zásahu do osobnostných práv cestou ochrany osobnosti podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka. Pre vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo iba ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí tu existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a neoprávnenosťou (protiprávnosťou) zásahu.

31. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy, v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu, existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba podľa právneho názoru dovolacieho súdu považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba (Uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/81/2011).

32. Súd dôkladne sa oboznámiac s obsahom spisu, považoval žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy čo do základu voči žalovanému 1/ za dôvodnú. Ako súd uviedol vyššie, pre vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo iba ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí tu existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a neoprávnenosťou (protiprávnosťou) zásahu.

33. V danom prípade mal súd za preukázané splnenie uvedených predpokladov tým, že žalovaný 1/ dňa 25.09.2010 pri vedení osobného motorového vozidla, na diaľnici A2 smerom do T. jazdením zvýšenou rýchlosťou za tmy a silného dažďa a s príliš nízkou hĺbkou dezénu pneumatík v pravotočivej zákrute zišiel s vozidlom z cesty, kde sa vozidlo prevrátilo a zastavilo sa ležiac na streche, pričom touto dopravnou nehodou bola spôsobená smrť spolujazdca M., syna žalobkyne, za čo bol žalovaný 1/ odsúdený Rozsudkom Krajinského súdu Wiener Neustadt č. 43HV 15/11y zo dňa 07.07.2011 za prečin usmrtenia z nedbanlivosti za obzvlášť nebezpečných okolností v zmysle § 81 ods. 1 Trestného zákonníka. Tým bola preukázaná existencia zásahu, neoprávnenosť zásahu ako aj príčinná súvislosť zásahu a neoprávnenosťou zásahu žalovaného 1/ do práv na ochranu osobnosti žalobkyne, a to do práva na ich súkromný a rodinný život, ktorý bol smrťou jej blízkej osoby natrvalo narušený.

34. Na základe zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že v dôsledku tejto dopravnej nehody spôsobenej žalovaným 1/ došlo k zásahu do osobnostného práva žalobkyne tak, že bola narušená celistvosť jej rodiny a bolo zasiahnuté do jej súkromného a rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné, keď ochudobnenie žalobkyne v citovej oblasti je nenapraviteľné. V danom prípade došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobkyne chráneného § 11 Občianskeho zákonníka, ktorého súčasťou je i rodinný život, kedy z objektívneho pohľadu je strata člena tohto spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmou, ktorá dopadá na zostávajúcich členov rodiny, takže primeraným zadosťučinením v danom prípade je i náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva na rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno napĺňať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) sféra. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby. Zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Realizácia tejto ochrany je vo výlučnom záujme osôb, ktoré sú v takom úzkom vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, že ochrana integrity jeho osobnosti aj po jeho smrti (tzv. postmortálna ochrana) je ich osobným záujmom, ide o najbližších príbuzných, manžela, deti, rodičov (porovnaj napr. rozsudok NS ČR zo dňa 28.02.2005 sp. zn. 30 Cdo 1678/2004, ako aj rozhodnutia NS SR sp. zn. 5 Cdo 265/2009 a 1 Cdo 77/2009, 3 Cdo 228/2012).

35. Súd mal za to, že v dôsledku smrti syna žalobkyne došlo k zásahu do jej práva na rodinu. Syn pre žalobkyňu predstavoval oporu a bol jej dôverníkom po smrti manžela, vyvolával v nej pocit hrdosti, nakoľko bol úspešným reprezentantom Slovenskej republiky v jude. V dôsledku úmrtia najbližšieho rodinného príslušníka žalobkyne došlo k závažnému zásahu do jej osobnostných práv, ktorého následok nie je možné žiadnym spôsobom reparovať. Bolo nepochybne zistené, že pri dopravnej nehode spôsobenej žalovaným 1/ zahynul syn žalovanej. Pôvodcom zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne bol nepochybne žalovaný 1/ ako vodič osobného motorového vozidla, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zahynul syn žalobkyne, pričom za toto konanie bol aj právoplatne uznaný vinným v označenom trestnom konaní. Žalovaný 1/ svojim protiprávnym konaním spočívajúcim v nerešpektovaní zákona o pozemných komunikáciách zasiahol do osobnostných práv žalobkyne, a to do jej práva na súkromný a rodinný život. Ide o tak závažný zásah do práva na ochranu jej osobnosti, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je postačujúca, preto sú dané predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Je nepochybné, že ujmu, ktorá žalobkyni vznikla, by na jej mieste každá iná osoba považovala za ujmu objektívne závažnú. Svedeckou výpoveďou dcéry žalobkyne mal súd v konaní preukázané, že vzťahy medzi žalobkyňou a jej synom boli funkčné. Žalobkyňa mala k nebohému vrúcny vzťah a jeho stratu ťažko znášala aj s odstupom času. Jediným predpokladom je, že primerané zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 je nepostačujúce, následok spočívajúci v znížení vážnosti osoby v spoločnosti je v § 13 ods. 2 uvedený len príkladmo a nevzťahuje sa na zásahy do súkromného alebo rodinného života fyzickej osoby. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch pri neoprávnenom zásahu do súkromného a rodinného života je existencia závažnej ujmy, teda takej, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za značnú. V danom prípade došlo protiprávnym konaním

žalovaného 1/ k nezvratnému a závažnému následku spočívajúcemu v smrti syna žalobkyne, keď táto prišla o možnosť zachovávať s ním sociálne a citové väzby, utrpela i citovú traumu. Citová, morálna a sociálna ujma žalobkyne bola v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného 1/. Žalovaný 1/ svojim protiprávnym konaním spočívajúcim v nerešpektovaní pravidiel cestnej premávky (vyššia rýchlosť) zasiahol do osobnostných práv žalobkyne, a to do ich práva na súkromný a rodinný život. Ide o tak závažný zásah do práva na ochranu ich osobnosti, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je postačujúca, preto sú dané predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

36. K výške náhrady nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie uvádza, že túto určil v súlade s ustanovením § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Výška náhrady nemajetkovej ujmy je limitovaná jedine rozsahom uplatnených nárokov žalobkyňou. Ak má byť rozhodnutie súdu považované stranami sporu za spravodlivé, súd nemôže náhradu nemajetkovej ujmy priznať náhodne bez porovnania s inými skutkovo podobnými prípadmi. Súd sa oboznámil so skutkovo podobnými prípadmi, napr. Okresný súd Nitra rozsudkom z 15. apríla 2013 č. k. 8C/41/2012-151 uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 1/ sumu 10 000 € a povinnosť zaplatiť navrhovateľom 2/ a 3/ každému 10 000 € k rukám navrhovateľa 1/ do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení uviedol, že navrhovatelia 1/ až 3/ sa návrhom, doručeným súdu 12. decembra 2011, domáhali zaplatenia každému z nich 10 000 € z dôvodu, že odporca 1/ zavinil dopravnú nehodu, pri ktorej manželka navrhovateľa 1/ a matka navrhovateľov 2/ a 3/ utrpela zranenia, ktorým podľahla. Krajský súd v Nitre na odvolanie odporcu 2/ rozsudkom z 24. septembra 2014 sp. zn. 5 Co/182/2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Ďalej napr. Okresný súd Poprad rozsudkom zo 17. mája 2013, č.k. 17C/19/2011-119 uložil žalovaným 1/, 2/ a 3/ povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy každému osobitne 10 000 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak po zistení, že žalovaný 1/ zapríčinil dňa 12. augusta 2008 dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo k úmrtiu syna žalobcov, za čo bol uznaný vinným z prečinu usmrtenia, čo bolo konštatované aj právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 2 T 70/2008. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 26. júna 2014 sp.zn. 12Co/89/2013 potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil povinnosť žalovanému 1/ zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy žalobcom 1/ a 2/ , vo výroku o trovách konania medzi týmito stranami sporu, ako aj vo výroku o trovách konania štátu; ako vecne správne potvrdil. Ďalej napr. rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k.8C/21/2014-182 zo dňa 24.novembra 2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 8C/21/2014-196 zo dňa 11. januára 2016, ktorý bol v napadnutej časti potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/337/2016 zo dňa 28.11.2016 a ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaných 1/, 2/ a 3/ žalobcovi 1/ zaplatiť sumu 10.000 €, žalobcovi 2/ sumu 7.500 € a žalobcovi 3/ sumu 7.500 €, keď Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 5T/34/2013-296 zo dňa 24.5.2013 (právoplatné dňa 24. 5. 2013) bol žalovaný 1/ uznaný vinným, že dňa 11.3.2012 na ceste v úseku medzi obcami U. a W. viedol osobné motorové a plne sa nevenoval vedeniu vozidla, v dôsledku čoho dostal s vozidlom šmyk, a v dôsledku následnej kolízie s ďalšími vozidlami pri dopravnej nehode prišlo k zraneniu spolujazdkyne, spolujazdkyne v ďalšom vozidle a s usmrteniu tretej osoby. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy vzal do úvahy výšku prisúdenej sumy v porovnateľných skutkovo podobných konaniach. Náprava nemajetkovej ujmy inou formou ako peňažnou podľa názoru súdu prvej inštancie neprichádzala do úvahy. Náhrada nemajetkovej ujmy plní funkciu satisfakčnú, ale aj preventívno-sankčnú. Priznanie nemajetkovej ujmy nie je reparáciou. Súd pri svojom rozhodovaní o výške priznanej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z kritérií uvedených v ustanovení § 13 ods. 3 OZ, t. j. jednak zo závažnosti vzniknutej ujmy a jednak z okolností, za ktorých došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti. Pri určení peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy prihliadal u žalobkyni predovšetkým na nenapraviteľný následok vzniknutý v dôsledku smrteľného zranenia jej syna. Zohľadnil aj to, že išlo o nedbanlivostný trestný čin žalovaného 1/.Následkom protiprávneho konania žalovaného 1/ došlo v danom prípade k nenávratnej deštrukcii možnosti rozvoja medziľudských väzieb medzi žalobkyňou a jej synom a tým k intenzívnemu zásahu do osobnostných práv žalobkyne, práva na jej súkromie a rodinný život. Iba morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia nemôže odčiniť dopad protiprávneho konania žalovaného 1/. Právo na súkromie je jedným zo základných osobnostných práv fyzickej osoby. Trauma žalobkyne je neodstrániteľná, preto je namieste priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Je nespochybniteľné, že žiadna priznaná suma nenahradí žalobkyni stratu dieťaťa, no môže zmierniť následky vzniknutej nemajetkovej ujmy. Súd však zohľadnil aj to, za akých okolností došlo k porušeniu práva, a to predovšetkým to, že žalovaný 1/ ktorý svoje zavinenie uznal a ním nechcené následky dopravnej nehody oľutoval a za svoje konanie sa pozostalým ospravedlnil. Zároveň súd pri

určení výšky nemajetkovej ujmy prihliadol na skutočnosť, že to bol práve syn žalobkyne, ktorý požiadal žalovaného o to, aby ho zaviezol na preteky. Žalovaný nebol pod vplyvom alkoholu, keď sa stala nehoda, že cestu absolvoval v silnom daždi a v nočných hodinách potom, keď sa už vracali domov. Pri zohľadnení všetkých týchto skutočností súd výšku náhrady určil v sume 10.000 €, ktorú považoval za zodpovedajúcu zákonným kritériám.

37. Námietku žalovaného 1/ o tom, že v danom prípade by mal súd k náhrade nemajetkovej ujmy zaviazať intervenienta, súd neuznal za dôvodnú s tým, že zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla dáva poškodenému možnosť výberu, či si svoj nárok na náhradu škody uplatní v poisťovni alebo u škodcu. Uvedený názor vyslovil aj odvolací súd vo svojom rozhodnutí.

38. Súd v závere tejto časti svojho rozhodnutia udáva, že ďalšie dôkazy navrhnuté stranami sporu súd nevykonal, nakoľko z obsahu spisu mal súd za dostatočne preukázaný poklad pre rozhodnutie o povinnosti žalovaného 1/ zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy.

39. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

40. Na zaplatenie prisúdenej náhrady súd určil lehotu postupujúc podľa § 232 ods. 3 CSP druhá veta, nakoľko s prihliadnutím na sociálnu, rodinnú situáciu žalovaného 1/ existujú podľa názoru súdu dôvody, ktoré umožňujú paričnú lehotu predĺžiť a to z dôvodu, aby si žalovaný 1/ vedel zabezpečiť dostatok prostriedkov na zaplatenie prisúdenej náhrady.

41. Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Čo sa týka trov konania, súd žalobkyni voči žalovanému 1/ priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 53,72 %. Predmetom konania bola žaloba o náhradu škody v rozsahu 3.010,41 €, pričom v tejto časti bola žaloba žalobkyne právoplatne zamietnutá, t. j. v tejto časti bola žalobkyňa neúspešná. Ohľadne základu (existencia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy) dospel súd prvej inštancie k záveru o jeho danosti a len výška nároku závisela od úvahy súdu, bola žalobkyňa v spore úspešná v rozsahu 100% ; pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, kedy rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu sa procesný úspech posudzuje len vo vzťahu k výsledku sporu ohľadne základu nároku, preto skutočnosť, že došlo aj k čiastočnému zamietnutiu žaloby žalobkyne prevyšujúcej časti, nemá na rozhodnutie o trovách konania v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žiadny vplyv; v tomto prípade, aby dôsledky takéhoto rozhodnutia neboli vo vzťahu k žalovanému nespravodlivé, sa výška náhrady trov konania odvíja len od prisúdenej sumy bez ohľadu na pôvodný predmet konania; aj v režime ustanovenia § 255 ods. 1 CSP mala žalobkyňa v časti náhrady nemajetkovej ujmy plný úspech, pretože za situácie, že základ nároku bol daný a len výška plnenia (nemajetkovej ujmy) závisela od úvahy súdu, zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti nepredstavuje úspech žalovanej, ale je len dôsledkom úvahy súdu.

45. Nakoľko predmetom konania bol nárok na náhradu škody vo výške 3010,41 € a prisúdená suma nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- €, súd aplikujúc a postupujúc podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, priznal úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 53,72 %, keďže hrubý úspech žalovanej (10.000,- €) bol vo výške 76,86 % a hrubý úspech žalovaného 1/ (3010,41 €) bol bo výške 23,14 %.

46. O nároku na náhradu trov konania žalovaného 2/ súd rozhodol v súlade s § 256 ods. 1 CSP, nakoľko žalobkyňa vzala žalobu voči žalovanému 2/ v celom rozsahu späť, pričom zavinenie vzťahujúce sa na zastavenie konania je možné pričítať na vrub žalobkyne.

47. V predmetnom konaní vystupoval na strane žalovaných intervenient, ktorý mal právny záujem na výsledku konania. V konaní bol označovaný ako intervenient na strane žalovaného 1/. Súd však zastáva názor, že intervenient vystupoval na stane žalovaného 2/ a to s poukazom na § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Keďže súd konanie voči žalovanému 2/ z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil, prípadný iný výsledok konania by sa na intervenienta vťahoval len v prípade, ak by bola žalovanému 2/ uložená povinnosť, ktorej náhrady by sa v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. mohol domáhať len žalovaný 2/ ako poistený, t.j. ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti. V danom prípade právny záujem intervenienta na výsledku konania odpadol rozhodnutím súdu o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby voči žalovanému 2/ a vychádzajúc zo zásad uvedených v § 256 ods. 1 CSP súd intervenientovi na strane žalovaného 2/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy.

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno, na Krajský súd v Nitre, so sídlom Štúrova 9, 950 48 Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
f) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.